

af Tid og Beføining ved et nyt Valg, og den vedkommende Valgfreds paaføres alt det Bøvær, som følger med saadanne nye Valg, ligesom ogsaa Valgfredsen for en Tid vilde blive urepræsenteret, hvortil kommer at den statsborgerlige Interesse hos Valgerne for Valgene i høj Grad maatte svækkes, naar man vilde tilstede en saadan Fremgangsmaade, en saadan vilkaarlig Forøgelse af Valgernes Uleilighed og af deres Beføining, hvilket atter maatte føre til, at Valgene i deres endelige Resultat vilde blive saameget mindre paalidelige. Forsaavidt Valgloven ikke udtrykkeligt har forbudt den nylig valgte Folkethingsmand at tage imod Valg til Landstinget, kan dette efter det nævnte Medlems Formening ikke være nok til at opretholde det omspurgte Valg; naar det nemlig er af den Bessaffenhed, at det med logisk og retlig Nødvendighed følger af dets Natur, at det ikke bør taales, saa formenes det, at der heller ikke findes nogen udtrykkelig Lovbestemmelse i den Henseende. Det er vel Tilfældet, at Valget til et Thing er en Foranstaltning af den Bessaffenhed, at det ikke kan gøres gjældende ved umiddelbar Tvang. Dette er imidlertid ikke grundet i, at der ikke hviler en Forpligtelse, en retlig Forpligtelse paa Bedkommende, men i, at dens Fyldestgørelse ved Tvang vilde være uiværksættelig og aldeles uhensigtsmæssig. Men, naar man erkjender dette, maa det ansees for saameget vigtigere, ikke at give Slip paa de andre Midler, som man er i Besiddelse af og ved hvilke man er istand til at opretholde det, som man erkjender for at være det Rette. Det formenes af det nævnte Medlem, at netop i denne Henseende og fra dette Synspunkt vil det være af ikke liden Virkning, naar saadanne Foretagender, som de, hvorom her er Tale, og som staae i Strid med tidligere indgaaede Forpligtelser, erklæres for ugyldige.

Af disse Grunde formener derfor Udvalgets første Medlem, at Møller Johannsens Valg til Landstinget maa erklæres ugyldigt. Jeg har allerede sagt, at de 2 andre Medlemmer af Comiteen have formeent, at der ikke forelaa tilstrækkelig Retgrund til at komme til dette Resultat. Der er Ingen, der mere end jeg kan erkjende, at den, der har stillet sig til Folke-

thingsvalg og derefter er bleven valgt, derved har givet sine Valgere et Tilsagn, og har overtaget sig en Forpligtelse, som han bryder, naar han uden nogen Nødvendighed og uden sine Valgeres Samtykke unddrager sig det Kald, som deres Tillsid har betroet ham. Men det er paa den anden Side ogsaa vist, at Opfyldelsen af dette Tilsagn, denne Forpligtelse, ikke kan fremtvinges, og at den valgte Folkethingsmand jo har og maa have det i sin Magt at ophæve den Fuldmagt, som hans Valgere efter hans egen Begjering have beæret ham med. Jeg troer nu vel, at der kunde være Anledning for Lovgiveren til at forebygge, at den, der har stillet sig og er valgt til Folkethingsmand, umiddelbart derefter kan komme i Betragtning til Landstingsvalg. Jeg mener dette, fordi det i flere Henseender er vigtigt, at en saadan vilkaarlig Fremgangsmaade ikke tilstedes. Det er ganske vist, at det er en Anstuelse, jeg fuldkommen deler med Udvalgets første Medlem, at overflødige Valg og Gjentagelser af Valg er Noget, som man i høj Grad maa ønske ikke at finde Sted, da derved spildes Arbejde, Tid og Beføining, og Følgen deraf kan være, at Valgfredsne blive urepræsenterede i større eller mindre Grad, og da derved Interessesen for Valget svækkes hos Valgerne, naar de saaledes see, at Valget kan fuldbyrdes og derpaa vilkaarligt omstyrtes, for at Bedkommende kunne gaae ind i et andet Thing, og der saaledes skal skrives til nyt Valg og til Alt, hvad dermed er forbundet. Jeg maa ligeledes antage, at en Fremgangsmaade, som den, jeg omtaler, kan bane Vej for Valgintriguer, som ere lidet ønskelige, Valgintriguer, der navnlig kunne rettes efter Udsaldet af de tilendbragte Folkethingsvalg, og Valgintriguer, der ere stridende mod den Maade, hvorpaa Valgene til begge Thing ere indrettede. Men hvormegen Vagt man ogsaa efter min Overbeviisning maa tillægge disse Betragtninger fra Lovgivningens Standpunkt, saa troer jeg dog ikke, at der foreligger tilstrækkelige Grunde, der, under Lovens Tausshed med Hensyn til dette Punkt, kunde berettige til at udelukke den, der frastiger sig et paa ham faldet Valg til Folkethinget og derved afstræder fra den Stilling, der vilde være